

جمهوری اسلامی ایران

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

معاونت فرهنگی و اجتماعی

اداره کل امور فرهنگی

(چهل حدیث)

بیست و هشتمین جشنواره سراسری قرآن دانشجویان کشور

(۱) کسب دانش واجب است :

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : **طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، أَلَا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ بُغَاةَ الْعِلْمِ؛**

طلب دانش بر هر مسلمانی واجب است. خداوند جویندگان دانش را دوست دارد. نهج البلاغه، خطبه ۱۸۴

(۲) مردم دو گروه اند...

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : **الْأَناسُ رَجُلَانِ : عَالِمٌ وَ مُتَعَلِّمٌ وَ لَا خَيْرَ فِيمَا سِوَاهُمَا ؛**

مردم دو گروه اند: دانشمند و دانش اندوز و در غیر این دو، خیری نیست. غرر الحکم، ج ۲، ص ۴۵۱، ح ۳۲۶.

(۳) کمال عقل در پیروی از حق :

امام حسین (علیه السلام) : **لَا يَكْمُلُ الْعَقْلُ إِلَّا بِاتِّبَاعِ الْحَقِّ ؛**

عقل جز با پیروی از حق کامل نمی شود . التوحید، ص ۶۳

(۴) از خنده بی جا و سخن بی ادبانه پرهیز:

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : **إِيَّاكَ أَنْ تَضْحَكَ مِنْ غَيْرِ عَجَبٍ، أَوْ تَمْشِيَ وَ تَتَكَلَّمُ فِي غَيْرِ أَدَبٍ ؛**

از خندیدن بی تعجب و بی جا یا راه رفتن و سخن گفتن بی ادبانه پرهیز. بحار الانوار، ج ۷۵، ص ۸، ح ۶۳

(۵) پشت سر برادر دینی ات سخنی نگو مگر ...

امام حسین (علیه السلام) : **لَا تُقُولَنَّ فِي أَخِيكَ الْمُؤْمِنِ إِذَا تَوَارَى عَنْكَ إِلَّا مَا تُحِبُّ أَنْ يَقُولَ فِيكَ إِذَا تَوَارَيْتَ عَنْهُ ؛**

وقتی که برادر دینی ات از تو جدا شد، سخنی پشت سر او نگو، مگر اینکه دوست داری او در پشت سر تو آن را بگوید.

۶) حاصل راستگویی:

امام علی (علیه السلام): يَكْتَسِبُ الصَّادِقُ بِصِدْقِهِ ثَلَاثًا: حُسْنَ الثَّقَةِ بِهِ، وَالْمَحَبَّةَ لَهُ، وَالْمَهَابَةَ عَنْهُ؛

راستگو با راستگویی خود، سه چیز را بدست می آورد: اعتماد، محبت و شکوه درد دل ها

غرر الحکم، ج ۶، ص ۴۸۰، ح ۱۱۳۸

۷) خیر دنیا و آخرت:

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله): أَنْ رَجُلًا أَتَى سَيِّدَنَا رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وآله) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي خُلُقًا يَجْمَعُ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَقَالَ (صلى الله عليه وآله): لَا تَكْذِبْ؛

مردی به رسول خدا (ص) عرض کرد: به من اخلاقی بیاموزید که خیر دنیا و آخرت در آن جمع باشد، حضرت فرمودند: دروغ نگو.

بحار الانوار ج ۷۲، ص ۲۶۲، ح ۴۳

۸) نصیحت گر، بلند مرتبه در قیامت:

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله): إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ مَنَزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْشَاهُمْ فِي أَرْضِهِ بِالنَّصِيحَةِ لِخَلْقِهِ؛

بلندمرتبه ترین مردم نزد خداوند در روز قیامت کسی است که در روی زمین بیشتر در نصیحت و ارشاد مردم قدم بردارد.

کافی، ج ۲، ص ۲۰۸، ح ۵

۹) نصیحت برادر مسلمان:

امام علی (علیه السلام) : الْمُسْلِمُ مِرَاةُ أَخِيهِ فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْ أَخِيكُمْ هَفْوَةً فَلَا تَكُونُوا عَلَيْهِ أَلْبَاءَ وَارْشِدُوهُ وَانصَحُوا لَهُ وَ تَرَفَّقُوا بِهِ ؛
مسلمان آینه برادر خویش است، هر گاه خطایی از برادر خود دیدید همگی او را مورد حمله قرار ندهید بلکه او را راهنمایی و نصیحت نمایید و با او مدارا کنید...

تحف العقول، ص ۱۰۸

۱۰) تقوا = گشایش:

امام علی (علیه السلام) : لَوْ أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا عَلَى عِبْدٍ رَتَقًا ثُمَّ اتَّقَى اللَّهَ لَجَعَلَ اللَّهُ لَهُ مِنْهُمَا مَخْرَجًا وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ؛

اگر آسمان‌ها و زمین راه را بر بنده‌ای ببندند و او تقوای الهی پیشه کند، خداوند حتماً راه گشایشی برای او فراهم خواهد کرد و از جایی که گمان ندارد روزی اش خواهد داد.

نهج البلاغه ، خطبه ۱۸۴

۱۱) انواع صبر:

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : الصَّبْرُ ثَلَاثَةٌ : صَبْرٌ عِنْدَ الْمُصِيبَةِ ، وَصَبْرٌ عَلَى الطَّاعَةِ وَ صَبْرٌ عَنِ الْمَعْصِيَةِ ؛

صبر سه نوع است: صبر در هنگام مصیبت، صبر بر طاعت و صبر بر ترک گناه.

کافی، ج ۲، ص ۹۱، ح ۱۵

۱۲) کمال ایمان، در نتیجه صبر:

امام رضا(علیه السلام): لَا يَسْتَكْمِلُ حَقِيقَةَ الْإِيمَانِ حَتَّى تَكُونَ فِيهِ خِصَالٌ ثَلَاثٌ: التَّفَقُّهُ

فِي الدِّينِ وَحُسْنُ التَّقْدِيرِ فِي الْمَعِيشَةِ، وَالصَّبْرُ عَلَى الرِّزَايَا؛

هیچ بنده ای حقیقت ایمانش را کامل نمی کند مگر اینکه در او سه خصلت باشد: دین شناسی ، تدبر نیکو در زندگی، و شکیبایی در مصیبت ها و بلا ها.

بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۳۳۹، ح ۱

۱۳) از بی حوصلگی و تنبلی پرهیز

امام صادق(علیه السلام): إِيَّاكَ وَخَصْلَتَيْنِ: الضَّجْرَ وَالْكَسَلَ، فَإِنَّكَ إِنْ ضَجَرْتَ لَمْ تَصْبِرْ عَلَى حَقٍّ وَإِنْ كَسَلْتَ لَمْ تَوَدَّ حَقًّا؛

از دو خصلت پرهیز: بی حوصلگی و تنبلی؛ زیرا اگر کم حوصله باشی بر حق شکیبایی نکنی و اگر سست و تنبل باشی حقی را ادا نکنی.

امالی صدوق، ص ۶۳۶

۱۴) عاقبت ترک امر به معروف و نهی از منکر:

قال الباقر(عليه السلام): أَوْحَى اللَّهُ تَعَالَى إِلَى شُعَيْبِ النَّبِيِّ إِنِّي مُعَذِّبٌ مِنْ قَوْمِكَ مِائَةَ أَلْفٍ: أَرْبَعِينَ أَلْفًا مِنْ شِرَارِهِمْ وَسِتِينَ أَلْفًا مِنْ خِيَارِهِمْ، فَقَالَ: يَا رَبُّ هَؤُلَاءِ الْأَشْرَارُ فَمَا بَالُ الْأَخْيَارِ؟ فَأَوْحَى اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَيْهِ: دَاهَنُوا أَهْلَ الْمَعَاصِي فَلَمْ يَعْضِبُوا لِعَضْبِي؛

خدای تعالی به شعیب پیامبر وحی فرمود که: من صد هزار نفر از قوم تو را عذاب خواهم کرد: چهل هزار نفر بدکار را، شصت هزار نفر از نیکانشان را. شعیب عرض کرد: پروردگارا! بدکاران سزاوارند اما نیکان چرا؟ خدای عزوجل به او وحی فرمود که: آنان با گنهکاران راه آمدند و به خاطر خشم من به خشم نیامدند.

کافی، ج ۵، ص ۵۶، ح ۱

۱۵) صلہ رحم و نتایج دنیوی و اخروی

امام باقر (علیه السلام) : صَلَّةُ الْأَرْحَامِ تُرَكِّي الْأَعْمَالَ وَ تُنْمِي الْأَمْوَالَ وَ تَدْفَعُ الْبَلَوَى وَ تُسَيِّرُ الْحِسَابَ وَ تُنْسِي فِي الْأَجَلِ؛

صله رحم، اعمال را پاکیزه، اموال را بسیار، بلا را دفع و حساب قیامت را آسان می کند و مرگ را به تأخیر می اندازد.

تحف العقول ص ۲۹۹

۱۶) علل کودک دوستی پیامبر:

پیامبر (صلی الله علیه وآله) : أَحِبُّ الصَّبِيَّانَ لِخَمْسِ الْإَوَّلَ : أَنَّهُمْ هُمُ الْبَكَاءُونَ ، وَالثَّانِي : يَتَمَرَّغُونَ بِالْتُّرَابِ وَ الثَّلَاثُ : يَخْتَصِمُونَ مِنْ غَيْرِ حَقْدٍ وَ الرَّابِعُ : لَا يَدَّخِرُونَ لِعَدِّ شَيْئًا وَ الْخَامِسُ : يُعْمَرُونَ ثُمَّ يُخَرَّبُونَ ؛

کودکان را به خاطر پنج چیز دوست می دارم: اول آنکه بسیار می گریند؛ دوم آنکه با خاک بازی می کنند؛ سوم آنکه دعوا کردن آنان همراه با کینه نیست؛ چهارم آنکه چیزی برای فردا ذخیره نمی کنند؛ پنجم آنکه می سازند و سپس خراب می کنند. (دل بستگی ندارند)

مواعظ العددیه ، ص ۲۵۹

۱۷) احترام به پدر و معلم :

امام علی (علیه السلام) : قُمْ عَنِ مَجْلِسِكَ لِأَبِيكَ وَ مُعَلِّمِكَ وَ إِنْ كُنْتَ أَمِيرًا ؛

به احترام پدر و معلمت از جای برخیز؛ هر چند فرمانروا باشی .
غررالحکم، ح ۲۳۴۱

۱۸) جوان محبوب خدا

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ الشَّابَّ الَّذِي يُفْنِي شَبَابَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ ؛

خداوند جوانی که جوانی اش را در اطاعات از او بگذراند دوست دارد.

نهج الفصاحه، ح ۸۰۰

۱۹) ابتدا مشورت با جوانان، سپس ...

امام علی (علیه السلام): إِذَا احْتَجَّتْ إِلَى الْمَشُورَةِ فِي أَمْرٍ قَدْ طَرَأَ عَلَيْكَ فَاسْتَبَدَّ بِبِدَايَةِ الشُّبَّانِ، فَإِنَّهُمْ أَحَدٌ أَذْهَانًا وَ أَسْرَعُ حَدْسًا، ثُمَّ رُدَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى رِىِ الْكُهُولِ وَ الشُّيُوخِ لِيَسْتَعْقِبُوهُ وَ يَحْسِنُوا، الْإِخْتِيَارَ لَهُ، فَإِنَّ تَجْرِبَتَهُمْ أَكْثَرُ؛

هرگاه به مشورت نیازمند شدی، نخست به جوانان مراجعه نما، زیرا آنان ذهنی تیزتر و حدسی سریع تر دارند. سپس نتیجه آن را به نظر میانسالان و پیران برسان تا پیگیری نموده، عاقب آن را بسنجند و راه بهتر را انتخاب کنند؛ چرا که تجربه آنان بیشتر است.

شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۲۰، ص ۳۳۷، ح ۸۶۶

۲۰) پلیدی ها، نابود کننده عقل:

امام علی (علیه السلام): يَنْبَغِي لِلْعَاقِلِ أَنْ يَحْتَرِسَ مِنْ سُكْرِ الْمَالِ وَ سُكْرِ الْقُدْرَةِ، وَ سُكْرِ الْعِلْمِ، وَ سُكْرِ الْمَدْحِ وَ سُكْرِ الشُّبَّانِ، فَإِنَّ لِكُلِّ ذَلِكَ رِيَاحًا خَبِيثَةً تَسْلُبُ الْعَقْلَ وَ تَسْتَخِفُّ الْوَقَارَ؛

سزاوار است که عاقل، از مستی ثروت، قدرت، دانش، ستایش و مستی جوانی پرهیزد، چرا که هر یک را بادهای پلیدی است که عقل را نابود می کند و وقار و هیبت را کم می نماید.

غرر الحکم، ح ۱۰۹۴۸

۲۱) عاقل ترین مردم:

امام علی (علیه السلام): أَعْقَلُ النَّاسِ مَنْ كَانَ بَعِيْهِ بَصِيْرًا وَ عَنِ عَيْبٍ غَيْرِهِ ضَرِيْرًا؛

عاقل ترین مردم کسی است که به عیب های خویش بینا و از عیوب دیگران، نابینا باشد.

غرر الحکم، ح ۳۲۳۳

۲۲) خوشبختی و بدبختی در چیست؟

امام علی (علیه السلام) : مَنْ أَجْهَدَ نَفْسَهُ فِي إِصْلَاحِهَا سَعِدَ، مَنْ أَهْمَلَ نَفْسَهُ فِي لَذَاتِهَا شَقِيَ وَ بَعْدَ ؛

هر کس برای اصلاح خود، خویشتن را به زحمت بیاندازد، خوشبخت می شود هر کس خود را در لذت ها رها کند، بدبخت می گردد و بی بهره می ماند.

غررالحکم، ح ۸۲۴۶ و ح ۸۲۴۷

۲۳) نظافت هم ردیف با دین داری:

امام صادق (ع): أَبْصَرَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رَجُلًا شَعْرُ رَأْسِهِ وَ سَخَةٌ ثِيَابُهُ، سَيِّئَةً حَالَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : مِنْ الدِّينِ الْمُنْعَةُ وَ إِظْهَارُ النِّعْمَةِ؛

پیامبر خدا(ص) مردی را دیدند که موهای ژولیده و جامه‌ای چرکین و سر و وضع نامرتبی داشت، فرمودند: بهره بردن از نعمت‌های خدا و آشکار ساختن نعمت جزء دین است.

کافی، ج ۶، ص ۴۳۹، ح ۵

۲۴) اهمیت اصلاح مردم:

رسول اکرم(ص): أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مَنْ دَرَجَةِ الصِّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ؛

آیا شما را به چیزی با فضیلت‌تر از نماز و روزه و صدقه(زکات) آگاه نکنم؟ آن چیز اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن رابطه میان مردم ریشه‌کن کننده دین است.

نهج الفصاحه، ح ۴۵۸

۲۵) نتیجه روزی حلال:

رسول اکرم(ص): يَا عَلِيُّ مَنْ أَكَلَ الْحَلَالَ صَفَادِينَهُ، وَرَقَّ قَلْبُهُ، وَدَمَعَتْ عَيْنَاهُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ تَعَالَى وَلَمْ يَكُنْ لِدَعْوَتِهِ حِجَابٌ؛

ای علی هر کس حلال بخورد، دینش صفا می یابد، رقت قلب پیدا می کند، چشمانش از ترس خداوند متعال پر اشک می شود و برای (استجابت) دعایش مانعی نمی باشد.

میراث حدیث، ج ۲، ص ۱۸، ح ۲

۲۶) هنگامی که خدا برای خانواده ای خیر بخواهد:

رسول اکرم(ص): إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِأَهْلِ بَيْتٍ خَيْرًا فَفَقَّهُهُمْ فِي الدِّينِ وَوَقَّرَ صَغِيرَهُمْ كَبِيرَهُمْ وَرَزَقَهُمُ الرِّفْقَ فِي مَعِيشَتِهِمْ وَالْقَصْدَ فِي نَفَقَاتِهِمْ وَبَصَّرَهُمْ عُيُوبَهُمْ فَيَتُوبُوا مِنْهَا؛

هرگاه خداوند برای خانواده ای خیر بخواهد آنان را در دین دانا می کند، کوچک ترها بزرگ ترهایشان را احترام می نمایند، مدارا در زندگی و میانه روی در خرج روزیشان می نماید و به عیوبشان آگاهشان می سازد تا آن ها را برطرف کنند.

نهج الفصاحه، ح ۱۴۷

۲۷) از چه کسانی میتوان حاجت خواست؟

امام حسین(ع): لَا تَرْفَعِ حَاجَتَكَ إِلَّا إِلَى أَحَدٍ ثَلَاثَةً: إِلَى ذِي دِينٍ، أَوْ مُرُوَّةٍ أَوْ حَسَبٍ؛

جز به یکی از سه نفر حاجت مبر: به دیندار، یا صاحب مروت، یا کسی که اصالت خانوادگی داشته باشد.

تحف العقول، ص ۲۵۱

۲۸) راه نجات و پیروزی :

امام علی(ع): اجْعَلِ الدِّينَ كَهْفَكَ وَالْعَدْلَ سَيْفَكَ تَنْجُ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَتَنْظُرُ عَلَى كُلِّ عَدُوٍّ؛

دین را پناهگاه و عدالت را اسلحه خود قرار ده تا از هر بدی نجات پیدا کنی و بر هر دشمنی پیروز گردی.

غررالحکم، ج ۲، ص ۲۲۱، ح ۲۴۳۳

امام صادق(ع): إِنَّ صَاحِبَ الدِّينِ فَكَّرَ فَعَلَّتْهُ السَّكِينَةُ وَاسْتَكَانَ فَتَوَاضَعَ وَقَنِعَ فَاسْتَغْنَى وَرَضِيَ بِمَا أُعْطِيَ وَانْفَرَدَ فَكَفَى
الْأَخْوَانَ وَرَفَضَ الشَّهَوَاتِ فَصَارَ حُرًّا وَخَلَعَ الدُّنْيَا فَتَحَامَى الشُّرُورَ وَاطَّرَحَ الْحَسَدَ فَظَهَرَتِ الْمَحَبَّةُ وَلَمْ يُخَفِ النَّاسَ فَلَمْ
يُخَفَّهُمْ وَلَمْ يُذْنِبْ إِلَيْهِمْ فَسَلِمَ مِنْهُمْ وَسَخَتْ نَفْسُهُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ فَفَازَ وَاسْتَكْمَلَ الْفُضْلَ وَابْصَرَ الْعَافِيَةَ فَاَمِنَ النَّدَامَةَ؛

آدم دین دار چون می اندیشد، آرامش بر جان او حاکم است. چون خضوع می کند متواضع است. چون قناعت می کند، بی نیاز است. به آن چه داده شده خشنود است. چون تنهایی را برگزیده از دوستان بی نیاز است. چون هوا و هوس را رها کرده آزاد است. چون دنیا را فرو گذارده از بدی ها و گزندهای آن در امان است. چون حسادت را دور افکنده محبتش آشکار است. مردم را نمی ترساند پس از آنان نمی هراسد و به آنان تجاوز نمی کند پس از گزندشان در امان است. به هیچ چیز دل نمی بندد پس به رستگاری و کمال فضیلت دست می یابد و عافیت را به دیده بصیرت می نگرد پس کارش به بشیمانی نمی کشد.

امالی مفید، ص ۵۲، ح ۱۴

۳۰) مواقع استجاب دعا:

قال الأمامُ عليُّ بنُ أبي طالبٍ أميرُ المؤمنينَ (عليه السلام) : إغْتَمُوا الدُّعَاءَ عِنْدَ خَمْسَةِ مَوَاطِنَ: عِنْدَ قِرَائَةِ الْقُرْآنِ، وَ عِنْدَ الْأَذَانِ، وَ عِنْدَ نُزُولِ الْغَيْثِ، وَ عِنْدَ اتِّقَاءِ الصَّقِيِّنَ لِلشَّهَادَةِ، وَ عِنْدَ دَعْوَةِ الْمَظْلُومِ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَهَا حِجَابٌ دُونَ الْعَرْشِ

حضرت امیر المومنین امام علی (علیه السلام) فرمود: پنج موقع را برای دعا و حاجت خواستن غنیمت شمارید: موقع تلاوت قرآن، موقع اذان، موقع بارش باران، موقع جنگ و جهاد - فی سبیل الله - موقع ناراحتی و آه کشیدن مظلوم. در چنین موقعیت ها مانعی برای استجاب دعا نیست

بحار الأنوار: ج ۹۰، ص ۳۴۳، ح ۱

۳۱) اساس اسلام بر سه چیز است :

امام صادق(علیه السلام): أَتَأْفِيُ الْإِسْلَامَ ثَلَاثَةٌ: الصَّلَاةُ وَالزَّكَاةُ وَالْوَلَايَةُ، لَا تَصِحُّ وَاحِدَةٌ مِنْهُنَّ إِلَّا بِصَاحِبَتَيْهَا؛

سنگ های زیر بنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

۳۲) انقطاع از خیر خدا :

پیامبر (صلی الله علیه وآله): مَنْ انْقَطَعَ إِلَى اللَّهِ كِفَاؤُهُ اللَّهُ كُلَّ مَثُونَةٍ وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ انْقَطَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَكَلَهُ اللَّهُ إِلَيْهَا؛

هر کس از غیر خدا ببرد، خداوند، هزینه زندگی او را تأمین می کند و از جایی که انتظار ندارد روزی اش می دهد؛ اما هر کس چشم امیدش به دنیا باشد، خداوند او را به دنیا وا می گذارد.

نهج الفصاحه، ح ۳۰۰۴

۳۳) نتیجه اخلاص:

حضرت زهرا (س): مَنْ أَسْعَدَ إِلَى اللَّهِ خَالِصَ عِبَادَتِهِ أَهْبَطَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَيْهِ أَفْضَلَ مَصْلَحَتِهِ؛

کسی که عبادت های خالصانه خود را به سوی خدا فرستند، پروردگار بزرگ برترین مصلحت را به سویش فرو خواهد فرستاد.

بحار الانوار، ج ۷ ص

۲۴۹

۳۴) سزای تأخیر انداختن نماز:

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله): لَا يَنَالُ شَفَاعَتِي مَنْ أَخَّرَ الصَّلَاةَ بَعْدَ وَقْتِهَا؛

کسی که نماز را از وقتش تأخیر ببیند، فردای قیامت به شفاعت من نخواهد رسید.

بحار الانوار، ج ۸۳، ص ۲۰

۳۵) نتیجه قرائت قرآن در جوانی:

امام صادق (علیه السلام): مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ وَ هُوَ شَابٌّ مُؤْمِنٌ اِخْتَلَطَ الْقُرْآنُ بِلَحْمِهِ وَ دَمِهِ وَ جَعَلَهُ اللهُ عَزَّوَجَلَّ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ، وَ كَانَ الْقُرْآنُ حَجِيْزاً عَنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؛

هر جوان مؤمنی که در جوانی قرآن تلاوت کند، قرآن با گوشت و خونس می آمیز و خداوند عزول او را با فرشتگان بزرگوار و نیک قرار می دهد و قرآن نگهبان او در روز قیامت، خواهد بود.

کافی، ج ۲، ص ۳، ۶، ح ۴

۳۶) شیطان همیشه در کمین:

پیامبر اکرم (صلی الله علیه وآله): يَا عَلِيُّ إِذَا حَضَرَتْ صَلَاتُكَ فَتَهَيَّأْ لَهَا وَأَلَّا شَغَلَكَ الشَّيْطَانُ وَإِذَا نَوَيْتَ خَيْرًا فَعَجِّلْ وَأَلَّا مَنَعَكَ الشَّيْطَانُ عَنْ ذَلِكَ؛

ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو و گرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هر گاه قصد کار خیری کردی شتاب کن و گرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.

بحار الانوار، ج ۷، ص ۲۹

۳۷) نتیجه خوش گمانی به خداوند:

امام رضا (علیه السلام): أَحْسِنِ الظَّنَّ بِاللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ يَقُولُ: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ بِي، إِنْ خَيْرًا فَخَيْرًا وَإِنْ شَرًّا فَشَرًّا؛

به خداوند خوش گمان باش، زیرا خدای عزوجل می فرماید: من نزد گمان بنده مومن خویش هستم، اگر به من خوش گمان باشد، به خوبی با او رفتار می کنم و اگر به من بدگمان باشد به بدی با او رفتار می کنم.

کافی، ج ۲، ص ۷۲، ح ۳

۳۸) خداوند چه جوانی را دوست دارد؟

رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) : إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الشَّابَّ الَّذِي يَفْنَى شَبَابَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ ؛

خداوند جوانی که جوانی اش را در اطاعات از او بگذارد دوست دارد.

نهج الفصاحه ، ح ۸۰۰

۳۹) از چه کاری نباید حیا کرد؟

امام علی (علیه السلام): ثَلَاثٌ لَا يُسْتَحْيَى مِنْهُنَّ: خِدْمَةُ الرَّجُلِ ضَيْفَهُ وَقِيَامُهُ عَن مَجْلِسِهِ لِأَبِيهِ وَمُعَلِّمِهِ وَطَلْبُ الْحَقِّ وَإِنْ قَلَّ ؛

از سه کار حیا نباید کرد: خدمت به میهمان، از جا برخاستن در برابر پدر و آموزگار خویش و طلب حق اگرچه اندک باشد.

غررالحکم، ج ۳، ص ۳۳۸، ح ۴۵

۴۰) اساس مردانگی:

امام علی (علیه السلام): جِمَاعُ الْمَرْءِ أَنْ لَا تَعْمَلَ فِي السِّرِّ مَا تَسْتَحْيِي مِنْهُ فِي الْعَلَانِيَةِ ؛

اساس مردانگی این است که در پنهان، کاری را نکنی که در آشکار از انجام آن شرم داشته باشی.

غررالحکم، ج ۳، ص ۳۷۳، ح ۴۷۸۵